

DEUTSCHE POST OCH DHL MOT KOMMISSIONEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(andra avdelningen i utökad sammansättning)
den 27 maj 2004 *

I mål T-358/02,

Deutsche Post AG, Bonn (Förbundsrepubliken Tyskland),

DHL International Srl, Rozzano (Italien),

företrädna av advokaterna J.Sedemund och T. Lübbig,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Di Bucci, J. Flett och V. Kreuschitz, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

med stöd av

Republiken Italien, inledningsvis företrädd av U. Leanza, därefter av I. Braguglia, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

och av

Poste Italiane SpA, Rom (Italien), företrädd av B. O'Connor, solicitor, och advokaten A. Fratini,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 mars 2002 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Poste Italiane SpA (tidigare Ente Poste Italiane) (EGT L 282, s. 29),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras och N.J. Forwood,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund, förfarande och parternas yrkanden

- 1 Efter att fortlöpande ha uppvisat förluster erhöll det italienska aktiebolaget Poste Italiane, tidigare Ente Poste Italiane (italienska posten), under perioden 1994–1999 från de italienska myndigheterna statligt stöd med ett belopp på sammanlagt 17 960 miljarder italienska lire (ITL) (9,28 miljarder euro), som användes för att kompensera dessa underskott.
- 2 Den 12 mars 2002 antog kommissionen, efter det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG, beslut 2002/782/EG om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Poste Italiane SpA (tidigare Ente Poste Italiane) (EGT L 282, s. 29). I detta beslut, vilket var riktat till Republiken Italien, angav kommissionen bland annat att utbetalningen av det ovannämnda beloppet inte utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG (nedan kallat det omtvistade beslutet). I skäl 128 i detta beslut beskrev kommissionen den italienska postens verksamheter utanför sektorn för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som "marginella" och angav närmare i punkt 61 att den konkurrensutsatta verksamheten utgjorde ungefär 10 procent av italienska postens omsättning. Enligt kommissionen "[fanns det] inom den italienska postsektorn ... en viss grad av konkurrens", "särskilt tjänster för

ilförsändelser, paketförmedling för företagskunder och logistiktjänster har i Italien utvecklat av privata företag, varav några med säte i andra medlemsstater” (punkt 115). I detta sammanhang anges i fotnot 40 att ”TNT och DHL kan nämnas som exempel på operatörer som kontrolleras av utländska företag”.

- 3 Sökandebolagen — aktiebolaget Deutsche Post, bildat enligt tysk rätt (tyska posten) (nedan kallat DP), och det italienska bolaget med begränsat ansvar, DHL international, bildat enligt italiensk rätt (nedan kallat DHL), i vilket DP innehaft aktier sedan år 1998 och i vilket den varit majoritetsägare sedan år 2002 — verkar båda på den italienska marknaden för konkurrensutsatta posttjänster. Vad gäller konkurrensställningen för de bolag som är associerade med DP-koncernen, skall det påpekas att DHL finns på den italienska marknaden för tjänster för ilförsändelser av dokument och paket på nationell och internationell nivå, att Deutsche Post Srl i Italien erbjuder nationella och internationella tjänster avseende pakettransport och logistik/magasinerings, att Deutsche Post Global Mail GmbH innehar en licens för att utföra tjänster bland annat inom sektorerna för avhämtning, transport, sortering och utdelning av post och paket och att Danzas Italia SpA erbjuder integrerade logistiktjänster landvägen, i luften och till sjöss för den italienska marknaden.
- 4 Sökandena har väckt denna talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 december 2002.
- 5 Sökandena klandrar huvudsakligen kommissionen för att ha åsidosatt den allmänna icke-diskrimineringsprincipen, eftersom den gynnade den italienska posten genom att godkänna det stöd som de italienska myndigheterna hade beviljat, samtidigt som liknande stöd som DP beviljats av de tyska myndigheterna förklarades oförenligt med den gemensamma marknaden genom beslut 2002/753/EG av den 19 juni 2002 om Förbundsrepubliken Tysklands åtgärder till fördel för Deutsche Post AG (EGT L 247, 2002, s. 27) (nedan kallat beslutet rörande DP).

- 6 Genom skrivelse, som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 januari 2003, gjorde kommissionen en invändning om rättegångshinder och betonade att det förelåg en grundläggande skillnad mellan förfarandet rörande DP och det som rörde italienska posten.
- 7 Genom skrivelse som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 mars 2002 inkom sökandena med yttranden avseende denna invändning.
- 8 Genom beslut som fattades den 26 juni 2003 av ordföranden för andra avdelningen i utökad sammansättning tilläts Republiken Italien och italienska posten intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom skrivelser som inkom den 8 respektive den 5 september 2003 tog de ställning till frågan om rättegångshinder. Sökandena och kommissionen inkom den 26 respektive den 27 november 2003 med yttranden avseende italienska postens skrivelse.
- 9 Kommissionen, Republiken Italien och italienska posten har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

- 10 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla invändningen,

- i andra hand, pröva den tillsammans med sakfrågan,

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning

- 11 Till stöd för sin invändning har kommissionen framhållit två grunder för avvisning. För det första är sökandena inte i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG personligen berörda av det omtvistade beslutet, som är riktat till Republiken Italien. För det andra har de inte något berättigat intresse i saken.

- 12 Enligt artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler skall förstainstansrätten, om en part så begär, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. I enlighet med artikel 114.3 skall återstoden av förfarandet vara muntligt, om inte annat bestäms. I förevarande fall anser förstainstansrätten att den genom handlingarna i målet har tillräckligt med information för att besluta om invändningen utan att inleda det muntliga förfarandet.

- 13 Inledningsvis skall det undersökas huruvida sökandena är personligen berörda av det omtvistade beslutet.

Parternas argument

- 14 Kommissionen har betonat att varken DP eller DHL deltog under det administrativa förfarande som föregick antagandet av det omtvistade beslutet. Kommissionen har härav dragit slutsatsen att sökandena berörs av detta beslut på samma sätt som alla andra företag som befinner sig i en konkurrenssituation i förhållande till italienska posten på någon av marknaderna i fråga. Kommissionen har i detta hänseende uppgett att sökandena berörs av det omtvistade beslutet i egenskap av företag som utövar sin verksamhet inom området expresstjänster; det vill säga med hänsyn till en ekonomisk verksamhet som kan utövas när som helst av vilken annan person som helst och att de alltså inte kan vara personligen berörda.
- 15 I detta sammanhang har kommissionen hänvisat till punkterna 32 och 39 i det omtvistade beslutet enligt vilka, förutom posttjänsterna, även uppgiften att tillhandahålla inlåningstjänster för postsparandet och ett betalningssystem hörde till italienska postens uppdrag. Den tillerkändes dessutom en möjlighet att i fri konkurrens bedriva andra post-, telekommunikations-, finans-, försäkrings- och distributionstjänster. Sökandena har själva uppgivit att flera företag i deras koncern befinner sig i en konkurrenssituation i förhållande till italienska posten eller med företag som ingår i dess koncern i olika sektorer; såsom tjänster avseende ilförsändelser och distribution av paket till företagskunder i Italien.
- 16 Enligt kommissionen har italienska posten flera andra konkurrenter inom dessa sektorer. På marknaden för posttjänster rör det sig bland annat om TNT (kontrollerad av nederländska posten), Consigna (kontrollerad av brittiska posten, United Parcel Service (UPS), Rinaldi, Swiss Post Italy (SPI), IMX, Mail Express och Easy Mail. Kommissionen har erinrat om att italienska posten och de andra företagen i dess koncern även erbjuder bank-, försäkrings- och telekommunikationstjänster och har gjort gällande att ett stort antal andra operatörer utövar sin

verksamhet inom alla dessa marknader, där det finns en stark konkurrens. Följaktligen är det svårt att tänka sig att alla dessa konkurrenter till italienska posten skulle ha rätt att, utan att ha deltagit i det administrativa förfarandet, väcka talan mot ett beslut om det stöd som beviljats italienska posten.

- 17 Kommissionen har tillagt att den antog beslutet efter det formella förfarandet så att berörda tredje parter kunde åtnjuta skydd enligt de rättsliga skyddsreglerna i artikel 88.2 EG. Enligt kommissionen skulle endast en vägran från dess sida att inleda förfarandet i fråga ha kunnat medföra att sökandena blev personligen berörda i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. Följaktligen kan inte sökandena, enbart i egenskap av berörda tredje parter, anses personligen berörda av det omtvistade beslutet. Om sökandena skulle ha talerätt i förevarande mål, trots att de inte har deltagit i det administrativa förfarandet, skulle de inkomma med yttranden till förstainstansrätten, som egentligen hörde till ett administrativt förfarande vid kommissionen.
- 18 I sin interventionsinlaga anser italienska posten att sökandenas uppfattning grundar sig på en felbedömning av det ekonomiska sammanhang som ligger till grund för det omtvistade beslutet. Strukturen på den italienska marknaden för ilförsändelser och utvecklingen på denna marknad visar för perioden i fråga att sökandenas situation är helt identisk med den för många andra marknadsaktörer. Härav följer bland annat att de åtgärder som vidtagits av den italienska staten till förmån för italienska posten inte på något sätt har påverkat sökandenas konkurrensmässiga ställning.
- 19 Italienska posten har framhållit att ilförsändelserna utgör en marknad som omfattas av den stora sektorn för posttjänster. Dess omsättning avseende denna särskilda marknad utgjorde 2 till 3 procent i förhållande till omsättningen avseende den konkurrensutsatta affärsverksamheten. Mellan åren 1994 och 1999 uppgick dess

totala omsättning i genomsnitt till mer än 5,5 miljarder euro, medan dess omsättning avseende marknaden för ilförsändelser endast uppgick till ett belopp på mellan 15 och 36 miljoner euro för åren 1994 till 1998 (år 1999 var omsättningen 125 miljoner euro, på koncernnivå, på grund av återtagandet av företaget SDA).

- 20 Härav har italienska posten dragit slutsatsen att sökandena inte kan anse sig vara personligen berörda, då de inte kan särskiljas från samtliga sina faktiska eller potentiella konkurrenter på var och en av de trettiotal relevanta marknader som de verkar på. Italienska posten har gjort gällande att om sökandenas argument skulle godtas, måste varje konkurrent till italienska posten som tillhör "den ledande gruppen" inom vilken som helst av de marknader som den senare är verksam på anses vara personligen berörd. Härav följer paradoxalt nog att i förevarande fall skulle omkring tvåhundra företag ha rätt att väcka talan på grundval av sitt konkurrensförhållande till italienska posten, vilket är jämförbart med det som DP har åberopat till stöd för sin talan.
- 21 Italienska posten har vidare anfört att sökandenas ställning på nämnda marknad inte är sådan att sökandena är personligen berörda i förhållande till alla andra konkurrenter, även om undersökningsområdet skulle begränsas till den italienska marknaden för ilförsändelser. Sökandena har nämligen visat att de har lidit en verklig och faktisk skada som en följd av utbetalningen av det omtvistade stödet, eller att det föreligger ett direkt samband mellan detta stöd och den skada som de eventuellt har lidit. Tvärt emot har deras marknadsandelar ökat och de har registrerat en procentuellt sett högre tillväxt inte enbart i förhållande till marknaden, utan också i förhållande till koncernen italienska posten.
- 22 Sökandena har replikerat att kommissionen i sin argumentation har felbedömt strukturen av de olika marknader på vilka italienska posten är närvarande. Enligt denna uppfattning har kommissionen klarlagt att den inte brydde sig om att göra en exakt definition av de materiellt sett relevanta marknaderna och att den inte undersökt det omtvistade stödets konkreta återverkningar på konkurrensen.

- 23 Sökandena har erinrat om att de konkurrerar med italienska posten i första hand på den avreglerade marknaden för iltransport av paket, och har framhållit att italienska posten på denna marknad fram till år 1998 förfogade över en marknadsandel på 5 procent, som den ökade i betydande utsträckning genom att köpa det privata företaget för iltransport av paket, SDA. År 1998 hade marknadsandelarna av de olika företag som verkade i Italien således följande fördelning: TNT (nederländska posten): 21 procent, UPS: 15 procent, SDA: 9 procent, DHL: 8 procent, Executive: 8 procent, Postacelere (italienska posten): 5 procent. Antalet företag som fanns på den italienska marknaden för ilförsändelser av paket minskades alltså under denna period till en "ledande grupp" som lätt kunde individualiseras till tre utländska företag (TNT, DHL och UPS), vilka konkurrerade med italienska posten och SDA. Det sistnämnda företaget var framdeles en integrerad filial till italienska posten. Vad gäller företaget Executive, återköptes det år 2000 av brittiska posten. Kommissionens påstående att det rörde sig om en ekonomisk aktivitet som "vem som helst kan utöva när som helst" grundades alltså på bristande kunskap om de ekonomiska förhållandena.
- 24 Vidare grundades själva det omtvistade beslutet på en tydlig uppdelning av vart och ett av italienska postens verksamhetsområden. I punkterna 116 och 117 i beslutet undersökte kommissionen nämligen italienska postens verksamhet i finans- och banksektorn, och konstaterade att italienska posten konkurrerade med flera nationella eller utländska banker och finansinstitut. I detta sammanhang utpekade kommissionen inte några särskilda konkurrenter. Däremot undersökte kommissionen i punkt 115 de tjänster inom den italienska postsektorn som under tiden avreglerats, nämligen tjänster för ilförsändelser, paketförmedling för företagskunder och logistiktjänster som utvecklats av privata företag.
- 25 Kommissionen hänvisade i detta hänseende uttryckligen till att "några" av dessa företag hade sitt "säte i andra medlemsstater". I en fotnot på sidan 40, i vilken det hänvisas till punkt 115 i det omtvistade beslutet, omnämns TNT och DHL till och med uttryckligen som "företag som kontrolleras av utländska företag". Kommissionen avsåg alltså just den ställning som innehas av särskilt viktiga konkurrenter på den italienska marknaden, nämligen företagen TNT och DHL.

- 26 Enligt sökandena motsvarar denna beskrivning av konkurrenssituationen även den beskrivning som följer av den italienska konkurrensmyndighetens fasta beslutspraxis. I detta hänseende har de hänvisat till nämnda myndighets beslut av den 10 juli 1998, den 8 februari 2001 och den 20 december 2002. I det sistnämnda beslutet nämns endast följande företag som aktörer på marknaden för ilförsändelser (med deras respektive marknadsandel för år 2001): Bartolini: 22,4 procent, italienska posten/SDA: 21,9 procent, TNT: 18,5 procent, Executive: 13,1 procent, DHL: 6,6 procent, UPS: 3,6 procent, Rinaldo Rinaldi: 2,9 procent.
- 27 Italienska posten äger 20 procent av kapitalet i företaget Bartolini, och det föreligger ett strategiskt partnerskap mellan Bartolini och SDA. Marknadsvillkoren har alltså visat sig vara stabila i den mening att den italienska konkurrensmyndigheten under mer än fyra år identifierade en tydligt avskiljbar och individualiserad krets av företag som konkurrenter på den italienska marknaden för ilförsändelser. I de tre besluten nämndes DHL som en klar konkurrent till italienska posten.
- 28 Enligt sökandena kan inte kommissionen åberopa att de under förevarande domstolsförfarande åberopar omständigheter som de enligt kommissionen borde ha lagt fram under det administrativa förfarandet. De huvudsakliga grunder som åberopats i förevarande fall grundas nämligen just på skillnaden mellan det omtvistade beslutet och beslutet rörande DP. Det sistnämnda beslutet avkunnades tre månader efter det beslut som har ifrågasatts i detta mål, vilket innebär att sökandena inte kunde göra gällande de grunder som de åberopat inför förstainstansrätten under det administrativa förfarande som resulterade i det omtvistade beslutet.
- 29 Som svar på italienska postens interventionsinlaga har sökandena gjort gällande att de inte behöver utveckla klagomålen rörande var och en av de marknader som åsyftas i det omtvistade beslutet för att motivera sin talerätt. De har bara bestridit det omtvistade beslutet i den mån det rör sig om marknaden för ilförsändelser. På denna marknad tillhör de en "ledande grupp" av tre utländska företag som med lätthet kan

individualiseras. Att italienska posten åtnjuter en ensidig fördel påverkar utan tvivel marknadsställningen för detta gynnade företags direkta konkurrent, nämligen DHL. Att sökandena har haft en fortsatt ökad tillväxt på marknaden i fråga utesluter alltså inte att de har ett intresse i saken.

- 30 Slutligen har parterna diskuterat huruvida förstainstansrättens domar av den 27 april i mål T-442/93, AAC m.fl. mot kommissionen (REG 1995, s. II-1329), och i mål T-435/93, ASPEC m.fl. mot kommissionen (REG 1995, s. II-1281), av den 22 oktober 1996 i mål T-266/94, Skibsværftsforeningen m.fl. mot kommissionen (REG 1996, s. II-1399), av den 5 november 1997 i mål T-149/95, Ducros mot kommissionen (REG 1997, s. II-2031), av den 15 september 1998 i mål T-11/95, BP Chemicals mot kommissionen (REG 1998, s. II-3235), samt av den 5 december 2002 i mål T-114/00, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum mot kommissionen (REG 2002, s. II-5121), är relevanta för att avgöra förevarande tvist.

Förstainstansrättens bedömning

- 31 Eftersom det omtvistade beslutet inte var riktat till sökandena kan förevarande talan endast tas upp till sakprövning i enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG om sökandena är direkt och personligen berörda av detta beslut.
- 32 Vad beträffar frågan om sökandena är direkt berörda, påpekar förstainstansrätten att beslutet får direkta verkningar för sökandenas del, eftersom det i det omtvistade beslutet förklaras att vissa utbetalningar inte utgör statligt stöd (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Ducros mot kommissionen, punkt 32).

- 33 Vad avser frågan om sökandena är personligen berörda gäller vidare enligt fast rättspraxis att andra subjekt än dem till vilka ett beslut är riktat endast kan anses vara personligen berörda om detta beslut angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197 och 223, svensk specialutgåva, volym 1, och domen i det ovannämnda målet BP Chemicals mot kommissionen, punkt 71).
- 34 Eftersom det omtvistade beslutet antogs efter det formella granskningsförfarandet i artikel 88.2 erinrar förstainstansrätten om att det även framgår av rättspraxis att ett sådant beslut personligen berör de företag vilka har inkommit med det klagomål som har givit upphov till förfarandet och vilka har yttrat sig och haft betydande inverkan på förfarandets förlopp, under förutsättning att företagets ställning på marknaden har påverkats på ett avgörande sätt av den stödåtgärd som är föremål för det ifrågasatta beslutet (domstolens dom av den 28 januari 1986 i mål 169/84, COFAZ m.fl. mot kommissionen, REG 1986, s. 391, punkterna 24 och 25, svensk specialutgåva, volym 8, s. 421, samt domen i det ovannämnda målet BP Chemicals mot kommissionen, punkt 72).
- 35 I förevarande fall är de villkor som uppställs enligt denna rättspraxis inte uppfyllda, eftersom ingen av sökandena deltog i det administrativa förfarandet inför kommissionen eller inkom med yttranden inom ramen för detta förfarande som hade kunnat ha en betydande inverkan på dess förlopp.
- 36 Det är emellertid inte uteslutet att ett företag, även om det inte har haft en aktiv roll inom ramen för det administrativa förfarandet inför kommissionen, på ett annat sätt visar att det är personligen berört (domen i det ovannämnda målet BP Chemicals mot kommissionen, punkt 72, och där angiven rättspraxis). Det skall emellertid påpekas att företaget under alla omständigheter måste visa att den åtgärd som har godkänts genom beslutet på ett märkbart sätt kan påverka dess ställning på marknaden i fråga.

- 37 Endast den omständigheten att beslutet i fråga kan ha en viss påverkan på de existerande konkurrensförhållandena på den relevanta marknaden, och att företaget i fråga befann sig i vilket konkurrensförhållande som helst till det stödmottagande företaget, utgör inte en sådan märkbar påverkan (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 10 december 1969 i de förenade målen 10/68 och 18/68, Eridania m.fl. mot kommissionen, REG 1969, s. 459, punkt 7). Ett företag kan således inte enbart åberopa den omständigheten att det är konkurrent till det företag som åtnjuter stödåtgärden i fråga, utan skall dessutom visa i hur stor utsträckning dess marknadsställning har påverkats (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 23 maj 2000 i mål C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française m. fl. mot kommissionen, REG 2000, s. I-3659, punkterna 40 och 41).
- 38 Vad gäller förevarande fall konstaterar förstainstansrätten att sökandena inte på något sätt har visat att bolagen Deutsche Post Srl, Deutsche Post Global Mail GmbH och Danzas Italia SpA, som är associerade till koncernen Deutsche Post, befinner sig i en särskild konkurrenssituation på den italienska postmarknaden.
- 39 Vad gäller sökanden DHL, räcker inte den omständigheten att bolaget hade nämnts vid namn i fotnoten på sidan 40 i det omtvistade beslutet för att visa att dess konkurrensställning märkbart har påverkats. I detta avsnitt nämnde kommissionen endast att den italienska postsektorn kännetecknades av "en viss grad av konkurrens" och angav närmare att olika tjänster "har i Italien utvecklats av privata företag, varav några med säte i andra medlemsstater". Det var i detta sammanhang som, enligt kommissionen, "TNT och DHL [kunde] nämnas som exempel på operatörer som kontrolleras av utländska företag". Det finns inget skäl att från nämnda avsnitt härleda att DHL:s ställning på marknaden hade påverkats märkbart av de åtgärder som italienska posten åtnjöt och som godkändes genom det omtvistade beslutet.
- 40 Sökandena har emellertid hävdats att DHL tillhör en "ledande grupp" av tre utländska företag som konkurrerar med italienska posten på den italienska marknaden för

transport av ilförsändelser. De har försökt visa att DHL är personligen berört genom att betona att dess marknadsandel uppgick till 8 procent år 1998 och till 6,6 procent år 2001 jämfört med italienska postens marknadsandelar på 14 procent respektive 21,9 procent (inklusive genom delaktighet i företaget SDA:s kapital).

- 41 Som italienska posten korrekt har påpekat finns det diverse andra aktörer på denna marknad, och vissa av dem har högre marknadsandelar än DHL, nämligen TNT (21 procent år 1998 och 18,5 procent år 2001), UPS (15 procent år 1998), Executive (8 procent år 1998 och 13,1 procent år 2001) och Bartolini (22,4 procent år 2001). Vidare har sökandena gjort gällande samma siffror, samtidigt som de har nämnt andra företags marknadsandelar (se punkterna 23 och 26 ovan). Dessa sifferuppgifter kan inte i sig visa att DHL:s konkurrensställning, i jämförelse med italienska postens andra konkurrenter, påverkades märkbart av det omtvistade beslutet.
- 42 Det skall tilläggas att italienska posten har givit in information rörande utvecklingen av den italienska marknaden för ilförsändelser och att det av dessa uppgifter framgår att DHL mellan åren 1994 och 1999 hade en årlig tillväxt (23,9 procent) som översteg marknadens (12,1 procent), och att DHL från år 1998 till år 2001 ökade sin omsättning och sin marknadsandel, och nådde en årlig tillväxt (20,3 procent) som översteg marknadens (11,6 procent), och som till och med översteg den nivå som italienska posten nådde efter återtagandet av SDA (17,7 procent).
- 43 Som svar på detta konkreta argument som är inriktat på DHL:s situation, har sökandena nöjt sig med att på ett allmänt sätt göra gällande att "den omständigheten

att en direkt konkurrent åtnjuter en ensidig fördel påverkar utan tvivel marknadsställningen för den direkta konkurrenten till stödmottagande företaget”. De har tillagt att den omständigheten att de fortsatte sin tillväxt på marknaden ”inte uteslöt att de hade talerätt, utan endast betonade den särskilda ställning som de hade på marknaden och talerätten som följer därav, för att bestrida de åtgärder som den italienska staten hade vidtagit till fördel för en konkurrent och som hade orsakat en snedvridning av konkurrensen”. Sökandena har emellertid inte ens lagt fram konkreta omständigheter som visar att DHL:s konkurrensställning skulle ha haft en väsentligt bättre utveckling om åtgärderna i fråga inte hade vidtagits.

44 Under dessa omständigheter har inte sökandena visat att de åtgärder som godkänns genom det omtvistade beslutet märkbart kunde påverka deras ställning på marknaden i fråga. I detta hänseende är det inte tillräckligt att dessa åtgärder — såsom är fallet med varje finansiell åtgärd som ger ensidiga fördelar till ett enda företag — på ett visst sätt kan påverka de rådande konkurrensförhållandena på denna marknad.

45 Denna slutsats strider inte mot förstainstansrättens resonemang i beslutet i det ovannämnda målet Ducros mot kommissionen, vilket ledde fram till slutsatsen att en talan, som enligt sökandena hade väckts under förhållanden som var jämförbara med dem som gäller i förevarande fall, kunde tas upp till sakprövning. I motsats till DP och DHL hade nämligen Ducros givit in ett klagomål mot det stöd som beviljats en konkurrent och hade varit det enda företag som deltog i det administrativa förfarandet (punkt 35 i sagda beslut). Vidare var den marknad som var i fråga i det målet speciell, då det var svårt att kvantitativt bestämma de berörda företagens marknadsandelar (punkt 38 i nämnda beslut). Slutligen förorsakades Ducros klagomål och den efterföljande talan av att Ducros och mottagaren av stödet i fråga hade deltagit i samma anbudsförfarande avseende en offentlig upphandling och att kontraktet hade tilldelats mottagaren av detta stöd och inte Ducros. Kontraktet i fråga var av stor betydelse för den senare, eftersom det motsvarade en

avgörande del av dess årsomsättning (punkterna 4, 5 och 39 i nämnda beslut). Sådana särskilda omständigheter, som medförde att Ducros var personligen berörd, saknas i sökandenas talan i förevarande fall.

- 46 Eftersom det omtvistade beslutet antogs efter det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG är sökandenas hänvisning till domen i det ovannämnda målet *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* mot kommissionen (punkterna 53 och 54), enligt vilken en sammanslutning har talerätt även om bara vissa av dess medlemmar är direkta konkurrenter till mottagaren av stödet i fråga, utan verkan, eftersom beslutet som var aktuellt i det målet hade antagits efter en enbart inledande granskning. I förevarande fall kan sökandena alltså inte på något sätt åberopa den rättspraxis enligt vilken — när kommissionen, utan att inleda det formella förfarandet, inom ramen för ett inledande förfarande konstaterar att ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden — de som är berörda i den mening som avses i artikel 88.2 EG, och som åtnjuter skydd enligt rättsliga skyddsregler när det formella förfarandet genomförs, skall anses vara personligen berörda av det beslut i vilket detta konstaterades (beslutet i det ovannämnda målet *BP Chemicals* mot kommissionen, punkterna 82 och 89).

- 47 I vart fall har inte sökandena frångått de processuella rättigheter som garanteras i artikel 88.2 EG, eftersom kommissionen på ett korrekt sätt har uppmanat berörda parter att inkomma med yttranden inom ramen för det formella granskningsförfarandet. Trots att två uppmaningar offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 27 november 1998 (EGT C 367, s. 5) och den 3 februari 1999 (EGT C 28, s. 5), har sökandena avstått från att delta i detta förfarande. Slutligen är inte den omständigheten att sökandena är berörda parter i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen i sig tillräcklig för att de skall vara personligen berörda på samma sätt som den som beslutet är riktat till (beslutet i det ovannämnda målet *BP Chemicals* mot kommissionen, punkt 73).

- 48 Av vad ovan anförts följer att sökandena inte har kunnat visa att de är personligen berörda av det omtvistade beslutet, det vill säga att de påverkas av det senare på ett sätt som särskiljer dem från andra näringsidkare, på samma sätt som om beslutet var riktat till dem.
- 49 Följaktligen måste talan avvisas, utan att det är nödvändigt att undersöka huruvida sökandena har ett berättigat intresse i saken.

Rättegångskostnader

- 50 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta dess rättegångskostnad. Eftersom sökandena har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas. Italienska posten har yrkat att sökanden skall ersätta dess kostnader för intervention. Även detta yrkande skall bifallas.
- 51 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall de medlemsstater som har intervenerat i en tvist bära sin rättegångskostnad. Följaktligen skall Republiken Italien bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

- 1) **Talan avvisas.**

- 2) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens och Poste Italiane SpAs rättegångskostnader. Republiken Italien skall bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 27 maj 2004.

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande